

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم وېر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناھید "غزل" غنی زاده

ویرجینیا - ۱۹ نومبر ۲۰۱۶

تنظیم و ویرایش: پورتال

باور

هنگامی، که جنازه مرا از خیابانهای پُرگرد شهر عبور بدهند، دگر کوچه باغ ذهن تو پر
از برگهای باور خواهد شد و من ساکت از سرودن سرودهای عشق.
غمناکترین نگاه تو در ازدحام آرزوهای نیمه تمام من گم می گردد و رودبار اشکهایت
می خشکد، انگار برای رهائی من از سلولهای سرد هستی پی لبخند خوشنودی می روی.

طوفانِ غم

آری!

برگشتم تا تابناکی خورشید را از پنجره شکسته رویاها در خلوت سبز نیایشم فرا خوانم؛
برگشتم تا در هر کرانه تنهای دلم نام ترا آواز دهم؛
برگشتم تا فریادم را در زمین خشک بی نشاط خرمن سازم.
اما تو ای همزاد قلب رنجور من!
از نیاز گرم کدامین چشمه عشق لبریز بودی، که ره به معبر خسته دلم نداشتی و مرا در
گذر تند طوفانِ غم، تنها گذاشتی؟؟؟

(ناھید "غزل" غنی زاده)